

HET BIJBELBOEK

RUTH

De Bijbel kent in het Oude Testament, volgende boekensoorten namelijk de wetboeken, de profeten en de geschriften. Het boek Ruth behoort bij de geschriften. Het boek Ruth werd voorgelezen op het jaarlijkse oogstfeest. Het verhaal van Ruth speelt zich af ten tijde van de Richters, en bijzonder in een tijd van grote onrust en hongersnood. Wie het boek schreef is nog steeds niet achterhaald.

EERSTE HOOFDSTUK

(1,3) Er was hongersnood gekomen in Israël, dat leefde onder het bestuur der Richteren. Israël het land van melk en honing, leefde niet naar Gods wetten, het leefde in zonde. Bethlehem, welke betekent broodhuis, kende onrust en ook honger! Een zekere Elimelek, welke betekent “mijn God is koning” trok naar het land Moab welke betekent “van zijn vader” met zijn gezin. Moab, het volk afstammend van de zoon van Lot. (Deut.2:9).

Door de nood gedwongen komt Elimelek in een land met Kananitische afgoderij. Zeker en vast niet tot zegen. Zijn vrouw Naomi, welke betekent “mijn genot” anderen spreken van “Liefelijkheid”, volgde haar man op de lastige reis. Elimelek sterft en laat vrouw en kinderen Machlon (ziekelijk) en Chilion (smart) achter in het land Moab. Zijn beslissing om terug naar Moab te gaan was niet naar Gods wil. Zo zien wij datzelfde met Abraham, die naar Egypte ging. Hij was bijna zijn mooie vrouw kwijt, en zijn eigen leven kwam in gevaar.

(4,5) De Godvrezende Naomi werd spoedig weduwe. Verdriet zal ze wel hebben gekend, temeer nog dat haar zonen zich ook nog huwden met dochters van afgodendienaars, Ruth en Orpa. Het is niet aangenaam voor gelovige ouders, wanneer hun kinderen huwen met ongelovigen, ze kennen verdriet en stemmen uit noodzaak toe. Ze woonden er een tiental jaren. Vrij vlug sterven ook haar zonen, ze kent groot verdriet op verdriet.

Men mocht niet huwen met Moabitische vrouwen, tenzij ze tot geloof kwamen in de God van Israël. Vorm geen ongelijk span.

Toen dit gebeurd was, kwamen de oversten tot mij en zeiden: Het volk Israël, de priesters en de Levieten hebben zich niet afgezonderd gehouden van de volken der landen, wat hun gruwelen betreft: van de Kanaanieten, de Hethieten, de Perizzieten, de Jebusieten, de Ammonieten, de Moabieten, de Egyptenaren en de Amorieten.

2 Want zij hebben uit hun dochters vrouwen genomen voor zich en hun zonen, waardoor het heilige zaad zich vermengd heeft met de volken der landen; ja, de oversten en de leiders zijn in deze trouwbreuk voorgegaan. Ezra 9

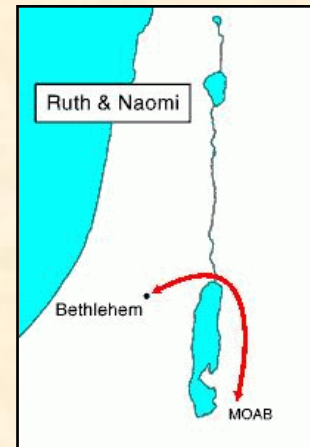
(6,10) Eindelijk eens goed nieuws! De hongersnood is over in het eigen land van Naomi. De Here is genadig! Ze hebben terug hun dagelijks brood. Naomi beslist terug te keren naar Juda. Ze bedenkt dat er weinig toekomst is voor haar schoondochters.

Naomi heeft toch al de tijd de moeite gedaan om van de Heer te spreken tegen deze jonge weduwen. Bij het afscheid nemen komt het tot heftige emoties.

Naomi wil ze zegenen, dat ze rust mogen hebben en dat God met hen mag zijn.

Naomi dringt niet aan opdat ze met haar zouden meegaan, dit is iets wat ze uit eigen vrije wil moeten doen.

Beiden geven de indruk Naomi te volgen.

(11,13) Naomi probeert haar schoondochters duidelijk te maken dat er geen toekomst meer is voor haar en waar ze gaat, want de hand des Heren is tegen haar, maakt ze duidelijk.

Zij aanvaardt hetgeen God haar heeft bereid, verlies van man en kinderen. Ze heeft begrepen dat God haar zonen heeft gestraft, en in deze gedachte maakt ze duidelijk dat Gods hand tegen haar is gericht.

Naomi maakt Ruth en Orpa duidelijk dat zij niet de schuld zijn van het verlies van haar ganse familie, maar dat het om haar eigen zonden gaat en deze van het volk Israël.

Wij zien dat Naomi een verbroken hart heeft.

Ps 51:17 (51-19) De offeranden Gods zijn een verbroken geest; een verbroken en verbrijzeld hart veracht Gij niet, o God.

Ps 147:3 Hij geneest de verbrokenen van hart en verbindt hun wonden.

Hier vinden wij dat God persoonlijk kan bezig zijn met mensen. Wij hebben een God die zijn kinderen van nabij volgt en weet hoe het met hen is gesteld. Ons verstand is veel te klein om de grootte en het plan van God te beseffen.

(14,18) Orpa kuste vaarwel, zonder tot weerziens! Ze kon moeilijk de stap “in geloof” zetten.

Ze dacht: Moeder Naomi heeft gelijk ook in Moab zal God voor mij zorgen. Maar liefde tot de God van Israël, waarover Naomi had gesproken was er niet bij Orpa. Ook te moeten terechtkomen in armoede, was zo goed als zeker. En God is ook hier in Moab, 't is toch allemaal dezelfde God.

Ruth klemt zich vast aan Naomi, een beeld van een vaste keuze voor de God van Israël, en het volk des Heren, ondanks alles.

Ruth wil niet meer loslaten, wat voor een rijkdom ze heeft ontvangen door het horen over de God van Israël. Ruth is hier een beeld van hen die onder de heidenen tot geloof zijn gekomen.

64 Maar er zijn sommigen onder u, die niet geloven. Want Jezus wist van den beginne, wie het waren, die niet geloofden, en wie het was, die Hem verraden zou.
65 En Hij zeide: Daarom heb Ik u gezegd, dat niemand tot Mij komen kan, tenzij het hem van de Vader gegeven zij. 66 Van toen af keerden vele van zijn discipelen terug en gingen niet langer met Hem mede.
67 Jezus zeide dan tot de twaalven: Gij wilt toch ook niet weggaan?
68 Simon Petrus antwoordde Hem: Here, tot wie zullen wij heengaan? Gij hebt woorden van eeuwig leven; {}
69 en wij hebben geloofd en erkend, dat Gij zijt de Heilige Gods. Joh.6

Let op wat Ruth zegt in vers 16: Uw volk is mijn volk, **Uw God is mijn God!** Dat was wat er ook veranderd was in haar leven. Zij die niet van Gods volk houden, houden ook niet van hun God, zij gelijken dan sterk op Orpa, die een wereldse gezindheid bleef behouden.

Ruth had in Naomi een beeld van Christus gezien, liefde en trouw.

In vers 17 wil ze haar leven in de schaal leggen! Wat een gelijkenis naar het N.T. voor de volgelingen van Jezus.

Ro 8:35 Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking of benauwdheid of vervolging of honger, of naaktheid, of gevaar, of het zwaard?

(19,22) De aankomst door de stadspoort in Bethlehem, oorzaak van nieuw verdriet in het hart van Naomi. Opschudding in de stad. Hoe komt dit? Op de dag van aankomst van Naomi en Ruth was er een ceremonie in de tempel en iedereen was daar. Precies ook op deze dag stierf de vrouw van Boaz. Iedereen wil die Naomi zien, die vroeger welstellend was en mooi. Ze had personeel die haar bediende. Nu is Naomi niet meer te herkennen, zelfs haar oude burens herkenden haar nog met moeite. Anders in prachtige kleding, en nu blootsvoets en hongerig! Getekend door haar verdriet en armoede.

Noem mij niet meer "Naomi" maar "Mara". Mara betekent: de verbitterde.

Om het verdriet te verminderen wilde ze niet meer herinnerd worden aan haar eigen naam Naomi! Het lijkt wel of ze zelfs haar eigen identiteit verliest.

Naomi was compleet veranderd, ze was niet meer zoals ze vetrok uit haar land. Toen was ze nog samen met haar man, en was nog rijk, had personeel en luxe. Het gezin dacht de moeilijke tijden van hongersnood in eigen kracht te overbruggen door werelds gebied op te zoeken. Het werd niet tot zegen wel een ramp! Voor Ruth werd Naomi tot zegen.

In de toekomst zal het voor de rijken op deze wereld ook op een ramp uitlopen, welke ook hun duistere plannen mogen zijn. Bedenk wat er staat:

2 Uw rijkdom is verrot, uw klederen zijn door de mot aangevreten, 3 uw goud en zilver is verroest, en het roest ervan zal tegen u getuigen en uw vlees verteren als vuur. Gij zijt schatten gaan opleggen, terwijl het de laatste dagen zijn.

4 Zie, het loon, dat door u is ingehouden van de arbeiders, die uw landen hebben gemaaid, schreeuwt, en het geroep van hen, die uw oogst hebben binnengehaald, is doorgedrongen tot de oren van de Here Sebaot. Jacobus 5

TWEEDE HOOFDSTUK.

Boaz was de zoon van de broer van Naomi's overleden man, Elimelek. De naam Boaz betekent: "In hem is sterkte". Hij was vermogend, ook hetzelfde Hebreeuwse woord kan gebruikt worden voor heldenmoed. Hier is het uitgesproken een vooraanstaand persoon, grootgrondbezitter. Ook was hij de zoon van Rachab.

(2,3) Ruth nam het op voor Naomi om een inkomen te hebben. Naomi was beschaamd, ze had haar eigen volk verlaten en de beproeving van de hongersnood op een eigen manier willen oplossen, en ze volgde haar man. Haar familie was in het land gebleven, zoals Boaz die op de Heer vertrouwde, en dat was zijn sterkte! In de moeilijkste dagen kan men zien wiens geloof het sterkst is. Naomi gaat uit en zoekt werk. Als ogenschijnlijk bij toeval, vindt ze tijdelijk broodwinning bij Boaz ook al is zij Moabitisch. **God voorziet op wonderlijke wijze, toeval bestaat niet! De God van Israël**

(4,10) De joden zien Ruth als de dochter van Boaz. Ze is heel naarstig en rust weinig, ze is voorbeeldig en dat ziet Boaz. Ze zocht hard en strenger werk op het veld, en niet in de wijngaard, dat was nochtans voor de arme mensen.

Ruth maakt geen misbruik van haar bevalligheid of haar afkomst als dochter van Eglon de koning van Moab, tegenover Boaz, die nog rouwt omwille van zijn vrouw.

Normaal begonnen de nalezers een tijd later dan de maaiers. Maar Ruth begon tezelfdertijd, zo had zij meer voordeel, bijzonder door de kanten van het veld. Zo had zij weinig tijd om te rusten, in het rusthuisje op het veld, en dat legde zij zichzelf op. Ze had een zelfdiscipline en was voorbeeldig voor iedere christen.

9 Wanneer gij de oogst van uw land binnenhaalt, zult gij de rand van uw veld niet geheel afmaaien, en wat nog is blijven liggen van uw oogst, zult gij niet oplezen. Leviticus 19

Ruth wordt in dienst genomen door Boaz als arbeidster. (v.8)Boaz had opgemerkt dat ze heel goed de raad van Naomi had opgevolgd, en nu de God van Israël diende. In Moab had ze niets anders gezien dan afgoderij. Boaz had ook zijn andere arbeiders erop gewezen haar niet lastig te vallen, want ze had geen man.

Waarom neemt gij mij aan als vreemdelinge? Vanwaar die genade in uw ogen?

Ruth begrijpt niet goed de grote vriendelijkheid van de grote baas Boaz. Ze is tenslotte een vreemdelinge, en daar werkten er nog andere vreemdelingen.

Ze toont veel eerbied en dank voor Boaz omwille van de gunst of de genade dat ze bij hem mocht werken.

Ze werd aangenomen niet omdat ze zo goed werkte, of zo lief was, of iets anders. Enkel door de gunst van Boaz, en Boaz had zijn eigen redenen daarvoor.

Zo werden wij ook aangenomen door God om Zijn kinderen te zijn, hoewel wij ook niet tot Gods volk behoorden en als vreemdelingen voor Hem waren. Met het woord "Goj" werd

niet -jood bedoeld. Gojim betekent heidenen.

Ro 11:6 Indien het nu door genade is, dan is het niet meer uit werken; anders is de genade geen genade meer.

Het is dus een goede tekst die heel duidelijk maakt, dat het genade is voor de Heer te mogen werken in Zijn Koninkrijk. Het minste dat wij mogen doen voor Jezus is uit genade! In de Hebreeënbrief vinden wij onder geloofshelden dat het ook vreemdelingen waren op aarde!

13 In dat geloof zijn deze allen gestorven, zonder de beloften verkregen te hebben; slechts uit de verte hebben zij die gezien en begroet, en zij hebben beleden, dat zij vreemdelingen en bijwoners waren op aarde. 14 Want wie zulke dingen zeggen, geven te kennen, dat zij een vaderland zoeken. 15 En als zij gedachtig geweest waren aan het vaderland, dat zij verlaten hadden, zouden zij gelegenheid gehad hebben terug te keren; 16 maar nu verlangen zij naar een beter, dat is een hemels, vaderland. Daarom schaamt God Zich voor hen niet hun God te heten, want Hij had hun een stad bereid. Hebr. 11

Het antwoord van Boaz doet ons stilstaan!

(11,12) Het eerste is zijn informatie die hij heeft over het verleden van Ruth. Hij heeft dus duidelijk gehoord over haar beslissing om naar het land te gaan van de ene levende God, de God van Israël, die Naomi diende! Ze lijkt hierin goed op Abraham die ook zijn land verliet, uit geloof.

De HEERE vergelde u uw daad en uw loon zij volkomen, van den HEERE, den God Israëls, onder Wiens vleugelen gij gekomen zijt om toevlucht te nemen! (SVV).

De daad waren de stappen die ze zette, richting Israël. Even vergelijken met onszelf, wanneer ook wij eens kozen voor Jezus, en akkoord waren met wat Hij leerde. Dan is Hij ons genadig geweest. Telkens wij een gehoorzaamheidstap zetten, is dit een stap in de richting van de hemel en het nieuwe Jeruzalem. Boaz sprak dat het loon van de Here was, en zij nu Zijn bescherming zou krijgen. (Onder de vleugelen).

Wij kunnen Ruth toch wel duidelijk stellen als beeld van een volk uit de heidenen die Jezus zou roepen. Ruth krijgt ook loon, zo zal ook de gemeente loon ontvangen van koning Jezus!

Opb 22:12 *Zie, Ik kom spoedig en mijn loon is bij Mij om een ieder te vergelden, naardat zijn werk is.*

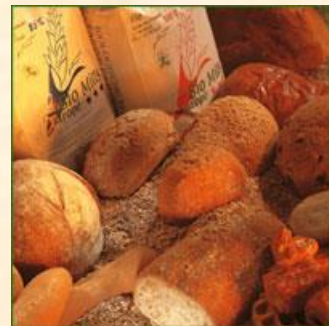
(13,17) Hier lezen wij over de gunstbewijzen van Boaz tegenover Ruth. Ruth had niet alleen eten voor zich, maar ze kon rijkelijk delen met Naomi toen ze thuiskwam. Denken wij eraan dat het ook gunstbewijzen zijn van de Here, wanneer wij meer inkomen hebben om meer te kunnen doen dan alleen voorzien in ons levensonderhoud?

In vers 14 zien wij dat Ruth aan de tafel van Boaz mag aanzitten, ze krijgt een verfrissende zure drank, iets met azijn bewerkt en had verschillende voordelen, het verfriste en leste de dorst, koelt het lichaam af en bevordert goed de spijsvertering. Boaz ziet ze werkelijk als een prinses.

(18,23) Ruth ging zonder dralen naar huis met een ganse lading, moeilijk te bepalen hoeveel graan, toch minimum een vijftwintig kilo. (Efa = 22 of 36 liter). Wat een zegen.

Naomi zal zeker wel opgemerkt hebben, dat ze veel meer had gekregen dan normaal. Toen ze hoorde dat ze bij Boaz had gewerkt, zei ze : Gezegend zij hij door de Here! Dit is een dankgewoonte.

Ze mocht bij Boaz werken tot de ganse oogst binnen was, ook de tarweoogst. Ook zou ze genieten van de opbrengst van de tarweoogst. Dat hield in dat zij zoals de rijken en welgestelden ook tarwebrood zou eten. De armen aten slechts gerstebrood. Ruth vertolkt hier in feite het leven van een christen, dat steeds bereid is te spreken over de genade Gods en om zielen wil winnen. Niets zal mij ontbreken! (Ps.23).

Boaz was een lossier.

In het Hebreeuws noemt dit “*goël*”. Een lossier is iemand van de naaste familie die rechten heeft om een vroeger verkocht familiebezit opnieuw in te kopen, gedurende het jubeljaar, het vijftigste jaar. Het konden ook slaven of gevangenen zijn. Elimelek had voor zijn vertrek grond verkocht uit noodzaak door de toenmalige hongersnood in zijn land. Zo was Boaz gerechtigd om de grond terug te kopen, en zo het familiebezit te herstellen.

Niet onmiddellijk was Naomi in het erfrecht van haar man ingetreden, maar na diens dood waren er nog twee zonen, van wie de een na de ander de wettige erfgenaam was; zij is dus eigenlijk slechts de voortplantster van het erfrecht van haar kinderen, en wel, omdat ook de tweede gestorven was, van de oudsten onder hen, van Machlon.

Volgens die bepalingen had slechts de broeder van een kinderloos gestorven man de plicht, om de nagelaten weduwe te huwen, en de eerste zoon uit een dergelijk huwelijk in het geslachtsregister en de rechten op het bezit van de goederen van de gestorvene te laten inschrijven.

In vers 22 geeft Naomi de raad te blijven bij Boaz op zijn velden, het zou kunnen tegenvallen in andere velden. Het werken op de andere velden kon zorgen voor problemen, de werksfeer was er niet zo als bij Boaz, die nauw toezag en rekening hield met zijn God. Naomi blijft toch nog wonen bij Naomi! Wat een beeld van trouwe liefde.

DERDE HOOFDSTUK.

Vers 1.

Naomi zag dat Ruth een harde werkster was en steeds bezig was. Ze dacht dat het goed zou zijn dat Ruth haar leven zou kunnen herbeginnen. De vertaling van "het boek" vertaalt als volgt : 1 *Enige tijd later zei Naomi tegen Ruth: "Kind, wordt het niet eens tijd dat ik iemand zoek met wie je kunt hertrouwen?"*

Het ligt voor de hand dat Ruth, indien zij een man zou hebben, zij het dan ook een stuk minder lastig zou hebben voor haar levensonderhoud. Ze zou dus op rustiger wijze door het leven zou kunnen gaan. Naomi had wel een klare zakelijke kijk op de toestand.

(2) Dit vers is een tip van Naomi voor Ruth. Wat zou je vinden van Boaz als man? Hij is toch lief en vriendelijk voor je geweest, denk maar aan al die gunstbewijzen. Zie je kunt hem deze avond laat ontmoeten, hij zal op de dorsvloer zijn.

(3,6) Naomi dacht aan de wet in het O.T.

Leviticus 25:25

25 *Wanneer uw broeder verarmd is en iets van zijn bezitting heeft moeten verkopen, dan zal zijn naaste bloedverwant als lossers optreden, en hij zal loskopen wat zijn broeder heeft moeten verkopen.*

Naomi kende de bijbelse wetgeving van Gods volk. Ze wist dat Boaz een mogelijke lossers zou kunnen zijn voor het erfgoed van haar door Elimelek.

Lossen betekent terugkopen of vrijkopen wat van de familie was. Dit kon echter slechts wanneer iemand van de familie in nood verkeerde of gestorven was. In dit geval, was Elimelek gestorven, en was Naomi de weduwe.

Naomi leert Ruth een joods gebruik, om te weten of Boaz bereid zou zijn als lossers op te treden en haar aldus ook als bruid zou aannemen, want hij moet het geslacht van de man van Ruth voortzetten. Wat Naomi nu Ruth opdraagt om te doen, is bijzonder leerzaam en belangrijk voor de christenen.

Ze moet zich baden.

Een bad nemen is om zich te reinigen van allerlei vuil. Christenen moeten zich reinigen door het waterbad van het woord, de Bijbel, van allerlei zonden.
26 Christus zonderde Zijn Gemeente voor Zichzelf af. Zijn woorden waren als een bad dat haar reinigde.
EFEZE hoofdst.5
Ruth diende het woord, de Bijbel te aanvaarden, al was het dan nog slechts het O.T.

Zich zalven met olie.

Ze diende zich te parfumeren met de gebruikelijke welriekende olie. Wellicht de nardusolie. Olie in de Bijbel is een beeld van de H.Geest. Christenen ontvangen de H.Geest, en wie getuigt verspreid een zalige reuk.

*14 Maar God zij gedankt, die ons te allen tijde in Christus doet zegevieren en de reuk van zijn kennis allerwegen door ons verspreidt,
15 want wij zijn voor God een geur van Christus onder hen, die gered worden, en onder hen, die verloren gaan; 16 voor dezen een doodslucht ten dode, voor genen een levensgeur ten leven. 2 Cor.2*

Ze moet zich haar feestklederen aantrekken.

Ze diende aantrekkelijk te zijn. Ook wij moeten aantrekkelijk zijn in de ogen van Jezus, zoals Ruth in de ogen van Boaz. De klederen symboliseren het gedrag en voorkomen van de christenen; *Opb 3:5 Wie overwint, zal aldus bekleed worden met witte klederen; en Ik zal zijn naam geenszins uitwissen uit het boek des levens, maar Ik zal zijn naam belijden voor mijn Vader en voor zijn engelen*

Deze klederen tonen de uitwerking van de olie en het bad aan. Het zijn christenen die getuigen van Jezus, en mensen bij de Heer brengen.

Al wat ge zegt, zal ik doen!

Ruth luisterde naar Naomi en het werd haar tot een grote zegen. Zo is iedere gehoorzaamheid van een christen aan Gods geboden tot zegen. Dit moet de inzet zijn van een christen, een onvoorwaardelijk kunnen zeggen tot Jezus, al wat u vraagt zal ik doen!

(7,9) Boaz was tot rust gekomen van zijn werken en ging slapen; Het ogenblik van het huwelijksaanzoek, zonder woorden is gekomen. In stilte komt zij temidden van de nacht aan de voeten van Boaz liggen. Het was een gebruik in Israël, dat de knechten aan de voeten van de boer slieden in zulke situaties op het veld, de dorsvloer.
(foto: dorsvloer Nazareth)

Boaz schrok hevig, zo staat in de talmud. Zijn gezicht werd als een raap! Hebreeuws gezegde voor iemand die wit van schrik komt!

Begrijpelijk want hij sliep er om waakzaam te zijn voor de dieven.
Het was donker en zag niet goed en herkende niet ogenblikkelijk dat het Ruth was.
Zij bracht hem tot rust en het kwam tot een omarming.

Wilt u met me trouwen, want u bent mijn lossers?

De eerlijkheid van Ruth en de vastberadenheid van haar schoonmoeder Naomi bewerken de genade bij Boaz om haar als bruid aan te nemen.
Wij zien in Ruth nogmaals het beeld van de gemeente, allen die behoren tot Jezus uit de heidenen, die aan de voeten van Jezus zijn gekomen om verlost te worden.
Naomi is het beeld van Gods volk dat leefde naar de wet. Ruth had gekozen voor de God van dit volk, en dat bracht haar aan de voeten van Boaz, beeld van Jezus Christus!

Jezus, die de ver-losser is voor Jood en christen.

Ruth was niet uit op een avontuurtje, maar wilde te weten komen hoe de houding van Boaz zou zijn tegenover het lossen.

Vers 10-12

Ze wilde zorgen voor nageslacht voor haar overleden man, zij volgde helemaal de joodse wetten. Daarom koos zij voor Boaz. Ze verloochende zichzelf, door niet naar andere jonge mannen te zoeken. Hierin toonde ze nog een grotere liefde, dan haar eerste liefdesdaad t.t.z. het volgen en te zorgen voor haar schoonmoeder.
Boaz spreekt een zegenwens uit voor haar handelen. Hij wil de lossers zijn, maar er is nog een andere lossers dichter met dat recht. "In de poort" betekent, de poorten in de stadsmuren, waar recht werd gesproken, huwelijken gesloten, verkopen gesloten enz. Ruth stond goed aangeschreven bij de vooraanstaanden en het volk ter plaatse.

Vers 13-15

Ruth, teleurgesteld, nadat ze hoorde dat er een andere lossers was dichter dan Boaz wilde ze naar huis, ze had geen geduld meer. Boaz wilde dat ze bleef tot tegen de morgen. Hij troostte haar, hij belooft alles te doen om haar en de grond vrij te kopen. Het is niet nodig dat het geweten zal zijn dat er een vrouw op de dorsvloer was geweest. Men wilde de naam van de Heer hooghouden.

Boaz zou snel de zaak bespreken, die andere wilde misschien wel het land, maar Ruth niet. Het vrijkopen was wel voor Ruth en het land samen. De andere lossers was gehuwd, en hij kon het financieel niet aan om een tweede of derde vrouw te nemen.

Vers 16-18

Ruth vertelt alles wat is gebeurd. *Blijf stil afwachten, mijn dochter*, is het advies van Naomi aan Ruth.

Ruth zal vol verlangen en nieuwsgierig zijn geweest, om te weten hoe Boaz de zaak zou kunnen regelen. Ruth als beeld van de gemeente, de bruid, dient nu rustig te wachten, want alles in de handen van Boaz.

Dat Boaz haar lief had is een vaststaand feit, na zijn belofte. Ruth diende nu te vertrouwen op zijn belofte.

Heb 4:1 Laten wij daarom op onze hoede zijn, dat niemand van u, terwijl nog een belofte van tot zijn rust in te gaan bestaat, de indruk zou wekken achter te blijven. Boaz had die grond helemaal niet nodig, maar het ging wel om haar, hij had ze lief, en dat was te zien aan de gunstbewijzen die ze kreeg op het werk bij Boaz. Boaz als beeld van Jezus, doet het enkel uit liefde voor Ruth. De liefde van Jezus ging uit naar de mensen, ook uit de heidenen, als Ruth. Jezus loste (betaalde) met Zijn bloed! Wij zijn nu zijn eigendom!

VIERDE HOOFDSTUK.

HET HUWELJK VAN BOAZ EN RUTH

(1,2) Boaz vervult zijn belofte welke hij deed aan Ruth. Hij gaat naar de poort van het dorp en wacht tot hij de anonieme lossers kan ontmoeten. Hij wil de zaak zo vlug mogelijk en wettelijk regelen met de oudsten, de verantwoordelijken van de stad. Boaz was het hoofd van het Sanhedrin. (Momenteel is men bezig met een nieuw Sanhedrin samen te stellen in Jeruzalem.) Boaz roept het volk samen met de anonieme lossers. Boaz kende de andere lossers niet bij name. Normaal werd altijd iemand bij de naam genoemd. Zij dienden getuige te zijn van een

overeenkomst tussen hem en de andere lossers, ook nog familie van de overleden Elimelek, de echtgenoot van Naomi.

Het was de gewoonte dat er tien getuigen zouden zijn bij een huwelijk, daarom dat Boaz er tien vraagt, dit was de gewoonte. Het ging hier wel niet om een zuiver leviraatshuwelijk. Er werd ook geen ceremonie gedaan bij een dergelijk leviraatshuwelijk. Rabbijnen verklaren de reden waarom er geen ceremonie is, omdat het huwelijk in de hemel al gekend is! Een eigenaardige gedachte, maar profetisch goed te begrijpen.

Dit is iets dat ons als christenen sterk doet denken aan de vergelijking van Christus met zijn gemeente als bruid. Iedere christen is ook gekend in de hemel en staat in het boek des levens.

De bespreking over het lossen.

(3,6) Boaz geeft te kennen dat Naomi haar land zou verkopen, ze had nu armoede als gevolg van de hongersnood. De verkeerde beslissing van haar man om naar de velden van Moab te reizen, was oorzaak van veel verdriet. Een ander land, een andere god was niet gezond.

De anonieme lossers wil wel lossen of het kopen, maar er is een ander probleem, namelijk dient hij ook Ruth te nemen voor het leviraatshuwelijk. De grond wilde hij lossen, maar niet Ruth. Wellicht had de man al een vrouw, mogelijks twee en een derde vrouw nemen zou niet kunnen, want dan zou het erfgoed onder teveel erfgenamen vallen en vervallen.

Ruth was een Moabitische, hoewel afstammeling van Abraham doch was niet helemaal in overeenstemming met de wetten van het joodse volk. In die tijd spraken de Israëlieten en de Moabieten dezelfde taal.

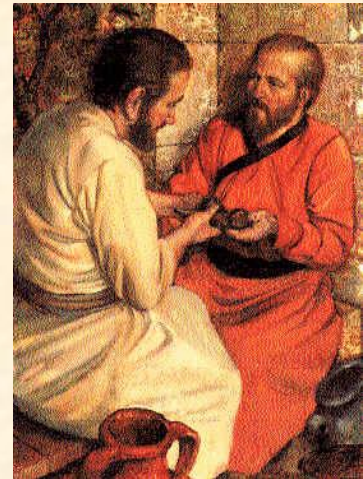
Ook Naomi diende hij te onderhouden. Naomi was normaal de eerste gerechtigde op het huwelijk, maar ze kon geen kinderen meer krijgen!

De andere lossers loste dus niet en geeft het recht over aan Boaz, die gelukkig was met deze beslissing.

(7,10) De overeenkomst werd gesloten met een traditioneel joods gebruik, door het uittrekken van de schoen of sandaal en het gaf aan de ander. Hiernaast een schilderij waarbij Boaz de schoen in ontvangst neemt van de andere lossers.

Hiermede bedoelde men symbolisch, ik kan nu voet op eigen grond zetten. Het was ook tot een getuigenis voor iedereen die erbij stond, dat de zaak gesloten was. De schoen van de rechters stelde de hele mens en zijn heerschappij voor. Je schoen op iets werpen betekende dat dit nu uw bezit zou zijn.

Ps 108:9 Moab is mijn wasbekken, op Edom werp ik mijn schoen, over Filistea zal ik juichen.

Wie ook zijn schoen uittrekt doet afstand van zijn rechten. De zegenwens van de getuigen was, dat er veel kinderen zouden komen. Het was een zegen van God veel kinderen te hebben.

(13,14) Boaz nam Ruth tot vrouw en zij werd zwanger. Al de vrouwen zeiden tot Naomi, dat de Here geprezen worde, want u hebt een lossers, de zoon van Ruth! De huwelijksplechtigheid gebeurde onder de "Choepa" een baldakijn. (zie foto). Dat staat symbool voor een nieuw te stichten huisgezin. Man en vrouw worden nu gezien als één geheel.

(16,17) Hier zien wij dat Naomi zeer gelukkig is met de geboorte van haar kleinzoon. Ze werd zijn verzorgster, al was het haar eigen kind. Wat een troost na wat ze allemaal heeft meegemaakt van verdriet en smart. De buurvrouwen gaven het een naam. Zoiets lijkt wel in onze dagen ondenkbaar, doch het toont aan dat de mensen in die dagen veel meer deelden in de vreugde en meeleefden met het dagelijks gebeuren in de maatschappij. Ze noemden hem Obed. Obed is de overgrootvader van koning David! Obed betekent "Dienstknecht van God"

